

Petőcz András

Látástól másnapi látásig

a 70 éves Sipos Lajosnak

*Van, aki végigmegy az úton, van, aki nem.
Én is úton vagyok, mióta csak az eszemet tudom.
Még soha nem volt két felesleges fillérem sem,
hogy leheveredhettem volna az út mellé, a fűbe,
s bámulhattam volna az augusztusi csillagokat.*

*Van, aki örökké éhes az ismeretlenre, van, aki nem.
Én is állandóan éhezem, a szöveget is meg tudnám
enni, megfőzném még a tengeri kavicsokat is, ha
nem lennének olyan borzasztó sósak, hogy a szám
megkeseredik mindegyik kóstolás után csakugyan.*

*Van, aki szomjazik a szóra, ami segíti őt, van, aki nem.
Én mindig ihatnék. Édes vizet iszom gyönyörű fakupából,
s nem bánom azt sem, ha a víz az államról a szomjas
anyaföldre csorog, hadd igyon ő is!, mert ő is örökké
vágyakozik valami teljességre, ahogy mi mindannyian.*

*A teljesség mi magunk vagyunk, csak akarnunk kell azt.
Az akarat bennünk van, s boldogan látja a Magasságos,
hogyan tesszük a Jót, amikor tesszük a Jót, és hogyan
dolgozunk egyre, látástól másnapi látásig, mennyire
sok az a Mindaz, mit jutalom nélkül is asztalra teszünk.*